

In tedaj je prekinil ta strašni molk županov glas. »Ogenj!« je povlejval.

Divji pok je odjeknil v gluho noč, za njim še eden. Nekaj rjavega, kosmatega se je prevrnilo poleg hruške na tla.

Toda na vrhu je ostalo vse mirno, temna pošast je ležala na tleh pod hruško in se ni genila.

Strah je trajal le nekaj sekund, vendar pa je do mozga pretresel vso vas.

Potem pa so mahoma zagledali, kako je iz bližnje hiše pritekel majhen otrok, preskočil ograjo, pograbil medveda, in ne meneč se za vso množico, ko veverica zbežal z njim preko ograje nazaj v sosedovo hišo.

Vsa množica pa za njim.

In tam se jim je razjasnilo, kdo je bil tat. Sosedov sinček Mihec je silno ljubil hruške in ker ni vedel, kako bi drugače prišel do njih, si je izmislil to igro s svojim kosmatim medvedom, ki mu ga je bil o božiču prinesel stric iz mesta. Postavil ga je predse na drevo, sam pa je skrit za njim trgal Cekinove hruške.

Zdaj pa je dobil svoje plačilo. Oče mu je naštel

drugačne hruške na zadnjo plat. Sveto je obljudil, da ne bo nikoli več stikal po tujih vrtovih. Kakor bi se mu duša poslavljala od telesa, je ihtel, zraven pa tesno objemal svojega prestreljenega medveda.

Naši junaki pa so se ponosni vračali na svoje domove. Medveda niso ujeli, Cekinovega tatu pa.

Le Cekinovega očka je bilo na tihem nekoliko sram, da je zaradi majhnega desetletnega dečka in slavnatega medveda spravil sredi noči vso vas na noge in si ga ni upal sam prijeti.

Povedal pa tega ni nikomur.

Mikop:

Klic iz vetra.

*V večernem mraku veter
skozi drevje je začulil
in povabil: pridi, pridi!*

*Moje oči so ostrmele,
Ustne so okamenele.
Prsi na globoko so zajele:
ko ne morem.*

*V očesu se je solza zaiskrila,
po bledem licu je zdrsnila.
Tam v daljavi zvezda
se je utrnila.*

France Horvat:

Spomin.

*Poljana je zasanjala
in luna je priplavala,
zbudil se slavček v gaju
in zvezdice vzdrhle so —
vsemirje vse odele so —
bilo je vse kot v raju.*

*Tedaj je v srcu ozklil spomin,
zaplaval preko je ravnin
in je obstal ob oknu,
kjer deklica je snivala,
kot samo bi počivala
med spečami na odru...*

